

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
ДИСЦИПЛИНСКА КОМИСИЈА
Број: ...-...-.../...-...
Дана: 17.01.2020. године
Београд

Дисциплинска комисија Високог савета судства, састављена од судија: Милевке Миленковић, председника комисије и Гордане Вељовић и Томислава Трајковића, чланова комисије, са записничарем Александром Марковић, након спроведеног дисциплинског поступка затвореног за јавност у предмету против судије Основног суда у ..., АА, по предлогу за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број ...-...-.../...-... од 13.11.2019.године, због дисциплинских прекршаја неоправдано одуговлачење поступка и очигледно некоректно поступање према учесницима у судским поступцима и запосленима у суду из члана 90 став 1 алинеја 7 и 9 Закона о судијама, завршеног дана 17.01.2020.године у присуству заменика Дисциплинског тужиоца Високог савета судства, Марије Аранђеловић Јуреша, судије АА и њеног заступника, адвоката Вукмана Бошковића из ..., донела је и истог дана јавног објавила

РЕШЕЊЕ

Усваја се предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број...-...-.../...-... од 13.11.2019.године, против судије Основног суда у ..., АА, ЈМБГ ..., рођене ...године у ..., од оца ..., са пребивалиштем у ..., улица ... број ... и

ОГЛАШАВА СЕ ОДГОВОРНОМ

Због тога што је у периоду од 09.11.2017.године до 15.03.2018.године, поступајући као судија Основног суда у ... у ванпарничном поступку у предмету О.../... (стари број О.../...), очигледно некоректно поступала према учесницима у судском поступку, на тај начин што је након правноснажности решења о наслеђивању О.../... од 10.11.2016.године, којим је расправљана заоставштина сада пок. ББ, по захтеву учесника у поступку ВВ за исправку и опозив решења о наслеђивању и жалбе од 25.10.2017.године, иако је, у складу са чланом 131 Закона о ванпарничном поступку којим је прописано да када је расправљање заоставштине завршено правноснажним решењем о наслеђивању или решењем о легату, а постоје услови за понављање поступка по правилима парничног поступка, неће се обновити поступак за расправљање заоставштине, већ странке своја права могу остварити у

парничном поступку, није странке упутила на парнични поступак него је донела решење О.../... од 09.11.2017.године којим усваја жалбу од 25.10.2017.године и укида решење о наслеђивању О.../... од 10.11.2016.године и ставља ван снаге клаузулу правноснажности, а затим је под новим бројем, у истом предмету донела ново решење О.../... од 29.11.2017.године, којим је расправљана заоставштина сада пок.ББ и констатовала да је решење правноснажно даном доношења, а након тога је по жалби учесника у поступку ГГ изјављеној дана 21.12.2017.године, донела решење О.../... од 13.03.2018.године, којим укида накнадно донето решење О.../... од 29.11.2017.године, а оставља на снази решење о наслеђивању О.../... од 10.11.2016.године, а након тога је решењем О.../... од 15.03.2018.године, које не садржи поуку о правном леку, одбацила жалбу ВВ из ... од 25.10.2017.године, изјављену на решење о наслеђивању Основног суда у ... О.../... од 10.11.2016.године, иако је била свесна да се једном расправљана заоставштина неће поново расправљати, већ да странке своје право могу остварити у парничном поступку, на који начин је некоректно поступала према учесницима у судском поступку,

- чиме је извршила дисциплински прекршај очигледно некоректно поступање према учесницима у судским поступцима и запосленима у суду из члана 90 став 1 алинеја 9 Закона о судијама,

па јој Комисија применом наведеног законског прописа и на основу члана 91 Закона о судијама и члана 34 став 1 тачка 2 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова ИЗРИЧЕ дисциплинску санкцију

УМАЊЕЊЕ ПЛАТЕ

У износу од 10% за период од 3 (три) месеца почев од правноснажности решења.

Образложење

Заменик Дисциплинског тужиоца Високог савета судства, Тања Павловић Недељковић је дана 13.11.2019.године поднела предлог за вођење дисциплинског поступка против судије Основног суда у ..., АА због извршених дисциплинских прекршаја неоправдано одуговлачење поступка и очигледно некоректно поступање према учесницима у судским поступцима и запосленима у суду из члана 90 став 1 алинеја 7 и 9 Закона о судијама. Након спроведеног дисциплинског поступка на рочишту за дисциплинску расправу у завршној речи заменик Дисциплинског тужиоца, Марија Аранђеловић Јуреша је остала при поднетом предлогу за вођење дисциплинског поступка и предложила изрицање одговарајуће дисциплинске санкције.

Дисциплинска комисија је одржала рочиште за дисциплинску расправу на коме је, на предлог Дисциплинског тужиоца, извршила увид у службене белешке Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број ...-...-.../...-... од 13.02.2018.године и 03.07.2018.године,

увид у писано изјашњење судије Основног суда у ... АА од 30.03.2018.године, лични лист судије и решење Службе за катастар непокретности број ...-...-...-.../... од 20.03.2017.године, а на предлог судије и њеног заступника је извршен увид у решење Основног суда у ... О.../... од 25.06.2019.године и увид у извештај о раду за судију за 2017 и 2018.годину и за период од 01.01.2019.године до 18.12.2019.године, а одбијени су доказни предлози судије и њеног заступника да се као сведоци испитају наследници ДД и ГГ, ЂЂ као пуномоћник странке у поступку ГГ, ЕЕ службеник Основног суда у ..., записничар у конкретном оставинском поступку и записничар ЖЖ, на околности тока оставинског поступка, јер су исти сувишни за доношење одлуке.

Судија против које се води дисциплински поступак је у својим писаним изјашњењима пред Дисциплинским тужиоцем (са идентичном садржином, који су достављени Дисциплинском тужиоцу дана 30.03.2018.године и 22.06.2018.године), писаном изјашњењу пред Дисциплинском комисијом од 23.12.2019.године, усменој речи на рочишту за дисциплинску расправу лично и преко заступника, навела да је дана 16.04.2016.године одржана оставинска расправа на коју су приступили сви наследници, осим наследнице ћерке ДД, чија адреса није била позната наследницима, нити се у току поступка могло да дође до њене адресе. На одржаној оставинској расправи наследница ВВ је изјавила да има сачињен уговор о доживотном издржавању са оставиоцем, али га није приложила, нити тада, нити касније у року одређеном од стране судије, нити га је дала на увид поступајућем судији. Исти уговор је доставила суду тек седам месеци након доношења решења о наслеђивању, дана 31.05.2017.године. Као поступајући судија није могла да изврши обуставу оставинског поступка и да упути ВВ, као даваоца издржавања, да се директно укњижи у СКН Града ..., јер иста наследница није приложила суду уговор о доживотном издржавању, већ је донела решење о наслеђивању О.бр.../... од 10.11.2016.године, које је постало правноснажно 20.02.2017.године. Наследница ВВ је то решење примила 09.01.2017.године, а уговор о доживотном издржавању је доставила тек 31.05.2017.године, док је жалбу на решење уложила 25.10.2017.године путем свог пуномоћника, адвоката Зекић Радивоја из Решењем О.../... од 09.11.2017.године је укинула првобитно решење О.../... од 10.11.2016.године, ставила је клаузулу правноснажности ван снаге и усвојила жалбу ВВ, што је законом дозвољено да првостепени суд поново отвори расправу по жалби. Донела је решење о наслеђивању О.../... од 29.11.2017.године, на које решење је наследник ГГ, син оставиоца, уложио жалбу путем свог пуномоћника, адвоката Ружић Милоша из Сматра да у њеном поступању у овом оставинском предмету није било несавесног и незаконитог поступања, јер није могла знати и веровати странци да има уговор о доживотном издржавању све док странка није тај уговор приложила. У погледу недостојног понашања је навела да је свесна улоге судије у друштву и да се у складу са тим и понаша, а да се посебно труди да незадовољне странке (из многих разлога који немају везе са радом суда) пружи неопходна објашњења и образложење и умири конфликтну ситуацију међу странкама колико год је то могуће.

У писаном изјашњењу пред Дисциплинском комисијом је додала у погледу дисциплинског прекршаја неоправдано одуговлачење поступка да од 2017.године поступа у извршној рефереди у седишту Основног суда у ... и у Судској јединици у ... и у оставинској рефереди, у Судску јединицу одлази два пута недељно, уторком поступајући у извршној рефереди, а средом у оставинској рефереди. Није јој својствено да се некоректно и непримерено понаша према било коме, а посебно према странкама у поступку и запосленима

у суду са којима је у коректним односима, ни са ким није у завади, нити класификује људе према њиховој стручној спреми. У овом предмету је уложила посебно стрпљење, труд и тактичност. У току је парнични поступак између наследнице ВВ и осталих наследника.

У усменој речи на рочишту за дисциплинску расправу је навела да не признаје извршење дисциплинских прекршаја који су јој стављени на терет и додала је да својим поступањем није нанела штету ниједном од учесника тог оставинског поступка, а према свим учесницима је поступала на једнак начин. На првом рочишту за расправљање заоставштине ВВ је само навела да има уговор о доживотном издржавању са оцем, није конкретизовала његов број, нити време закључивања, а видело се да су њен брат и два сестрића изненађени том чињеницом. Сматра да није била некоректна према ВВ, као ни према другима, трудила се да створи једну мирну атмосферу, док је управо држање ВВ било другачије јер је деловала љуто и супериорно у односу на друге учеснике. Често се догађа да поступа по благовременој жалби и као првостепени суд доноси ново решење, а није могла да се сети да ли је у још неком случају поступила по неблаговременој жалби, односно да је правноснажно решење ставила ван снаге. Нико од учесника није ставио примедбу у вези њеног поступања у том оставинском предмету и није било захтева за изузеће.

Имајући у виду изјашњење судије против које се води дисциплински поступак, Дисциплинска комисија је узела као неспорно чињенично стање наведено у предлогу за вођење дисциплинског поступка у погледу тога да је судија донела правноснажно решење о наслеђивању О.../... од 10.11.2016.године, којим је расправљена заоставштина сада пок. ББ (за које је судија АА учинила неспорним да је постало правноснажно дана 20.02.2017.године), да је једна од наследника ВВ дана 25.10.2017.године, преко свог пуномоћника, изјавила жалбу на ово решење коју је судија усвојила и донела решење О.../... од 09.11.2017.године, којим је укинула првобитно решење и ставила ван снаге клаузулу правноснажности, а затим је под новим бројем, у истом предмету донела ново решење О.../... од 29.11.2017.године којим је расправљена заоставштина сада пок.ББ, констатовано да је решење правноснажно даном доношења, на које решење је изјавио жалбу учесник у поступку ГГ, па је потом поново поступила по наведеној жалби тако што је донела решење О.../... од 13.03.2018.године и укинула накнадно донето решење, а оставила на снази првобитно решење о наслеђивању од 10.11.2016.године.

Неспорно чињенично стање произилази из две службене белешке Дисциплинског тужиоца Високог савета судства које су сачињене након извршеног увида у списе предмета О.../... (стари број О.../...), а чији је саставни део фотокопија списа предмета О.../....

Спорно је да ли је судија против које се води дисциплински поступак одбацила жалбу пуномоћника ВВ дана 15.03.2018.године, будући да се судија о томе није изјашњавала, као и да ли је поступајући на описани начин након правноснажности оставинског решења, односно усвајањем неблаговремене жалбе наследног учесника, судија одуговлачила поступак и некоректно поступала према учесницима у оставинском поступку.

На спорне околности Дисциплинска комисија је извела све предложене доказе, па је оценом свих изведених доказа како појединачно, тако и у међусобној вези, полазећи од неспорних чињеница, утврдила следеће чињенично стање:

У оставинском поступку који се води под пословним бројем О.../... поступајућа судија АА је донела укупно пет решења, од којих је у три решења расправила исту заоставштину пок.ББ, бив. из Првобитним решењем од 10.11.2016.године судија је утврдила које непокретне и покретне ствари чине заоставштину пок. лица и на описаној имовини „на основу закона и споразума“ огласила за наследнике ВВ, ћерку са 1/5 дела, ГГ сина са 3/5 и ДД, ћерку са 1/5 дела, наводећи у образложењу да је исти иза себе оставио законске наследнике првог наследног реда и то ћерке ВВ и ДД и сина ГГ и унуке по праву праву представљања иза пок. ћерке ЗЗ и то ИИ и ЈЈ који су се споразумели да изврше деобу заоставштине на начин описан у изреци решења, а с обзиром да за наследницу ДД наследници нису доставили тачну адресу суд је исту огласио за наследницу. Наследница ВВ је преко свог пуномоћника дана 25.10.2017.године уложила жалбу на решење О.../... и предложила да се прочита копија уговора о доживотном издржавању од 16.09.2008.године која је достављена уз жалбу. Након тога поступајући судија је донела друго решење којим је ову жалбу усвојила, укинула решење од 10.11.2016.године и ставила ван снаге клаузулу правноснажности на истом, а дана 29.11.2017.године донела треће решење, под новим пословним бројем, којим је поново расправила заоставштину пок.ББ и за наследника огласила ВВ, ћерку оставиоца, а у образложењу је навела да је суд утврдио да је оставилац дана 16.09.2008.године закључио уговор о доживотном издржавању где је са једне стране он прималац издржавања, а ВВ његова ћерка давалац издржавања са друге стране, који је оверен пред Општинским судом у ... Ов.бр.../... од 25.09.2008.године и сви наследници су признали уговор о доживотном издржавању. Наведено решење не садржи поуку о правном леку већ констатацију да је постало правноснажно даном доношења, односно 29.11.2017. године. Поступајући по изјављеној жалби пуномоћника наследног учесника, ГГ, судија против које се води дисциплински поступак је дана 15.03.2018.године донела четврто решење у оставинском поступку и укинула решење о наслеђивању О.бр.../... од 29.11.2017.године и оставила на снази решење О.../... од 10.11.2016.године које је постало правноснажно дана 20.02.2017.године. У предмету О.../... од 15.03.2018.године поступајућа судија је донела пето решење којим је одбацила жалбу ВВ од 25.10.2017.године као неблаговремену и недозвољену уложену на решење о наслеђивању Основног суда у ... О.../... од 10.11.2016.године, које је постало правноснажно 20.02.2017.године, без поуке о правном леку.

Решењем Вишег суда у ... ЗГж-.../... од 22.05.2018.године (садржаном у службеној белешци Дисциплинског тужиоца и фотокопији списка оставинског предмета) укинута је решење Основног суда у ... О.../... од 15.03.2018.године, стављена је ван снаге клаузула правноснажности дата на решење о наслеђивању Основног суда у ... О.../... од 10.11.2016.године, па је наведено решење о наслеђивању укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак. У образложењу поменутог решења, између осталог, је наведено да је предметни уговор о доживотном издржавању закључен између ВВ, као даваоца издржавања и оставиоца као примаоца издржавања оверен пред судом који је водио оставински поступак и у молби којим је покренут оставински поступак наведен је број овере тог уговора, па је првостепени суд могао по службеној дужности да исти прикључи ради утврђења битних чињеница – шта чини заоставштину оставиоца или да неку странку наследног учесника ВВ, која у том тренутку сама себе заступа, подучи и позове да јој достави примерак истог, будући да сходно одредби члана 195 Закона о наслеђивању, имовина која је обухваћена уговором о доживотном издржавању не улази у заоставштину примаоца издржавања и њоме се не могу намирити нужни наследници. Заузимање става да наследни

учесник ВВ није доказала постојање уговора о доживотном издржавању закљученог са оставиоцем као примаоцем издржавања због чињенице да исти није достављен суду опет не би значило да првостепени суд расправља заоставштину оставиоца у складу са законом, већ да треба да поступи у складу са одредбом члана 121 Закона о ванпарничном поступку, прекине расправљање заоставштине и упути именовану да поведе парницу ради утврђивања те чињенице јер би постојао спор око тога која имовина чини заоставштину оставиоца. Грубим кршењем одредби Закона о наслеђивању и процесних одредаба Закона о ванпарничном поступку првостепени суд узима наследничке изјаве којима присутни наследници признају постојање уговора о доживотном издржавању који никоме, па ни самом судији није предочен, пропушта да утврди која имовина је обухваћена тим уговором, односно да ли је истоветна заоставштину оставиоца, затим доноси потпуно контрадикторно решење којим му сву имовину оставиоца обухваћену смртовницом дели на основу закона и споразума. Овакво решење суда потпуно је нејасно и у супротности са наследничким изјавама и није подложно испитивању.

Решењем Основног суда у ... О-.../... од 25.06.2019. године, које је донела судија против које се води дисциплински поступак, у поновном поступку након укидања од стране другостепеног суда, прекинут је оставински поступак за расправљање заоставштине иза пок. ББ и упућени су наследници ГГ и ДД да у року од 30 дана од дана пријема решења о прекиду покрену парнични поступак ради утврђивања ништавости уговора о доживотном издржавању и да суду доставе примерак тужбе. Према изјашњењу судије против које се води дисциплински поступак, на наведено решење је изјављена жалба и предмет се налази у вишем суду од новембра 2019. године, ради доношења одлуке по жалби.

Одредбом члана 131 Закона о ванпарничном поступку је прописано да када је расправљање заоставштине завршено правноснажним решењем о наслеђивању или решењем о легату, а постоје услови за понављање поступка по правилима парничног поступка, неће се обновити поступак за расправљање заоставштине, већ странке своја права могу остварити у парничном поступку.

Одредбом члана 21 став 1 истог Закона је прописано да првостепени суд може поводом жалбе, сам новим решењем преиначити или укинути своје раније решење, ако се тиме не вређају права других учесника која се заснивају на том решењу, а ставом 2 да ако првостепени суд не преиначи односно не укине своје решење, жалбу заједно са списима доставиће другостепеном суду на решавање без обзира да ли је жалба поднесена у законом одређеном року. Одредбом члана 21 став 3 истог Закона, прописано је да другостепени суд може из важних разлога одлучити и о неблагоприятно поднесеној жалби, ако се тиме не вређају права других лица која се заснивају на том решењу.

Дисциплинска комисија подсећа на раније изражени став у бројним одлукама, да нема улогу суда и није надлежна да испитује правилност и законитост донетих решења од стране судије против које се води дисциплински поступак као судије која је поступала у оставинском предмету О-.../.... О незаконитостима и неправилностима тог решења које је донето кршењем материјално правних и процесно правних одредби, се изјаснио Виши суд у ... као непосредно виши суд надлежан за доношење одлуке по жалби у свом решењу ГЖ-.../..., које Дисциплинска комисија у потпуности прихвата, јер је донето од стране надлежног органа, у прописаном судском поступку .

Такође, Дисциплинска комисија указује да не доводи до дисциплинске одговорности свака неправилна примена процесног закона или материјалног права, већ се пропусти у раду судије против које се води дисциплински поступак морају сагледати са аспекта несавесног вршења судијске функције, а не само са аспекта стручности о чему се изјаснио надлежни суд.

По оцени Дисциплинске комисије, у конкретном случају, у радњама судије против које се води дисциплински поступак су се стекли објективни и субјективни елементи дисциплинског прекршаја очигледно некоректно поступање према учесницима и запосленима у суду из члана 90 став 1 алинеја 9 Закона о судијама, а из следећих разлога:

У конкретном оставинском предмету, судија против које се води дисциплински поступак, као првостепени судија је фактички три пута расправљала исту заоставштину пок. ББ, при чему је два пута исту расправила на различит начин, а трећи пут је оставила на снази првобитно решење, супротно основним начелима оставинског поступка да се заоставштину може расправити само једном, а да се сва остала спорна питања морају расправити у парничном поступку. Уколико је из одређених, очигледно неправилних разлога, донела првобитно решење које је постало правноснажно, а стекли су се услови за понављање поступка по правилима парничног поступка (у виду нове чињенице и подношења новог доказа, односно уговора о доживотном издржавању закљученог између оставиоца као примаоца издржавања, са једним од учесника оставинског поступка, као даваоцем издржавања), судија није могла да поново расправља исту заоставштину уважавањем изјављене жалбе која је била неблаговремена, јер таква могућност не произилази из одредаба Закона о ванпарничном поступку који дозвољава првостепеном суду да поступа по благовременој жалби и да донесе ново решење, док је првостепени суд дужан да неблаговремену жалбу достави другостепеном суду. Осим тога што је судија против које се води дисциплински поступак поступила супротно материјално правним и процесно правним одредбама важећих закона, судија је у потпуности лишила учесника у поступку ВВ права на правни лек тиме што је дана 15.03.2018.године одбацила њену жалбу од 25.10.2017. године, изјављену на решење о наслеђивању Основног суда у ... О-.../... од 10.11.2016. године, супротно законским одредбама, знајући да другостепени суд има овлашћења да уколико нађе да су за то испуњени законски услови, донесе одлуку и о неблаговременој жалби, а што је у крајњем случају другостепени суд и учинио. Дакле, поновним расправљањем исте заоставштине без упућивања странака на парнични поступак, као и одбацивањем жалбе ВВ, противно законским одредбама, судија против које се води дисциплински поступак је очигледно некоректно поступила према свим наследним учесницима у оставинском поступку, доводећи их у стање правне неизвесности у погледу њихових права по основу наслеђа, а ово тим пре што се један од наследника ГГ код Службе за катастар непокретности ... уписао као власник са 3/5 на непокретностима које су биле предмет наслеђивања, а остали наследници ВВ и ДД са делом поседа по 1/5, како то произилази из решења РГЗ СКН ... број ...-...-...-.../... од 20.03.2017.године, у које је Дисциплинска комисија извршила увид, изводећи га као доказ у поступку.

Судија против које се води дисциплински поступак није оспорила да је поступила на описани начин, правдајући се да је на то имала право, које изјашњење је у потпуности демантовано одлуком другостепеног суда у којој је утврђен низ неправилности у

првостепеном оставинском поступку, па је Дисциплинска комисија уверења да је судија несавесно вршила своју судијску функцију, да се немарно односила према конкретном предмету и да су донета решења производ арбитрерности и недовољне пажње приликом доношења конкретних одлука, односно произвољности у поступању, а не последица слободе у тумачењу права и примени закона, на који начин је остварила и субјективне елементе предметног дисциплинског прекршаја, јер је судија била свесна свих законских одредби и последица кршења закона, што је видљиво из самог поступања судије која је новим решењима покушавала да исправи недостатке ранијих решења, коју могућност по закону није имала. Изјашњење судије против које се води дисциплински поступак, да против ње није било притужби и да је имала коректан однос према учесницима у поступку, као и према осталим запосленима у суду (у смислу културног опхођења), није од утицаја на другачију одлуку Комисије јер предметни дисциплински прекршај не обухвата само некоректно поступање у том смислу, већ сваку врсту неисправног, неправилног поступања која је очигледна на први поглед и то свим учесницима у поступку, а што је у конкретном случају остварено. Стога је Дисциплинска комисија изјашњење судије против које се води дисциплински поступак у коме иста пориче извршење дисциплинског прекршаја, ценила као управљено на избегавање и умањење дисциплинске одговорности.

Дисциплинска комисија, супротно наводима Дисциплинског тужиоца, налази да нису доказани наводи предлога за вођење дисциплинског поступка да је судија осим дисциплинског прекршаја из члана 90 став 1 алинеја 9 Закона о судијама, остварила елементе дисциплинског прекршаја неоправдано одуговлачење поступка из члана 90 став 1 алинеја 7 Закона о судијама. Судији је стављено на терет да је одуговлачила оставински поступак у периоду од 09.11.2017.године до 15.03.2018.године, дакле, у трајању око 4 месеца, суштински посматрано, предузимањем радњи које су описане, иако је учеснике поступка требало да упуту на парницу или да неблаговремену жалбу наследног учесника достави другостепеном суду. По оцени Комисије, судија је поступајући по неблаговременој жалби у кратком року од новембра 2017. године до марта 2018. године донела чак пет решења, при чему очигледно њена свест није била управљена ка одуговлачењу поступка расправљања заоставштине, већ су овакве радње предузете са другим циљем, са елементима очигледно некоректног поступања према учесницима у оставинском поступку, грубим кршењем законских одредби. Приликом правне квалификације дисциплинских прекршаја и доношења одлуке да ли постоји стицај дисциплинских прекршаја учињених истим радњама, Комисија налази да примарна радња дисциплинског прекршаја из члана 90 став 1 алинеја 9 Закона о судијама у себи конзумира радњу предвиђену у члану 90 став 1 алинеја 7 Закона о судијама, па се има одговорати само за примаран дисциплински прекршај.

Дисциплинска комисија је извела и друге доказе које је предложила судија против које се води дисциплински поступак, увидом у извештаје о раду из којих произилази да је у спорном периоду поступала у извршној и оставинској материји, али налази да исти нису од утицаја на другачију одлуку, с обзиром да је Комисија нашла да нема елемената одуговлачења оставинског поступка, па су исти извештаји ирелевантни, тим пре што се судија није бранила да одређене радње није предузела услед преоптерећености у раду.

Приликом одмеравања врсте и висине дисциплинске санкције, Дисциплинска комисија је као олакшавајуће околности судији против које се води дисциплински поступак ценила да до сада није дисциплински кажњавана, што је утврђено увидом у лични лист

судије, па како отежавајућих околности није било определила се за дисциплинску санкцију у виду умањења плате у износу и трајању као у изреци решења, налазећи да је иста адекватна врсти и тежини дисциплинског прекршаја за које је оглашена одговорном и да ће иста деловати на судију да убудуће савесно обавља своју судијску функцију.

Са напред наведених разлога, Дисциплинска комисија на основу члана 34 став 1 тачка 2 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова, одлучила као у изреци.

**Председник Дисциплинске комисије
Високог савета судства
С у д и ј а
Милевка Миленковић**

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Против овог решења Дисциплинске комисије може се изјавити жалба Високом савету судства у року од 8 дана од дана пријема отправка решења.

ДН-а: -Дисциплинском тужиоцу, судији и заступнику судије.